

การเขียนสำหรับสาขาวิชา (Writing English for Academic Purposes -- WEAP)

บุญศิริ ผ่องอักษร

การเขียนสำหรับสาขาวิชาเป็นรายวิชาที่ทางสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รับผิดชอบในด้านการจัดทำตำราเรียน และการจัดการสอน สำหรับบัณฑิตชั้นปีที่ 2 ตามความต้องการของคณะต่าง ๆ 5 คณะอันได้แก่ คณะนิติศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ และคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี วิชานี้เป็นวิชาที่นิสิตในคณะและชั้นปีดังกล่าวต้องเรียนในเทอมที่ 2 ซึ่งทั้งนิสิตดังกล่าวต้องผ่านรายวิชาภาษาอังกฤษบังคับทั่วไป 2 รายวิชาคือ Foundation English I และ Foundation English II

ในฐานะที่ผู้เขียนเป็นผู้หนึ่งที่มีส่วนรับผิดชอบในการจัดทำตำราเรียนของ WEAP มาตั้งแต่แรก และเป็นผู้สอนด้วย ผู้เขียนจึงใคร่ขอกล่าวถึงลักษณะที่สำคัญ ๆ ของบทเรียนนี้ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความพยายามของสถาบันภาษาที่จะสานต่องานด้านการเขียนการสอนโดยยึด Functional Approach เป็นหลัก แต่ก่อนอื่นขอกล่าวถึงลักษณะทั่วไปของรายวิชาของสถาบันและความคิดเห็นพื้นฐานเรื่องการสอนการเขียน กล่าวโดยย่อคือ ตำราเรียนที่ทางสถาบันได้จัดทำและใช้สอนในปีที่ 1 และปีที่ 2 ภาคต้นส่วนใหญ่จะเน้นทักษะการอ่านเป็นสำคัญ โดยมุ่งยึดให้นิสิตอ่านให้เข้าใจว่า แต่ละประโยคที่ประกอบกันเป็นเนื้อความในภาษานั้นมีหน้าที่อย่างไรมีความสัมพันธ์เชิงภาษาและเชิงความหมายกับประโยคที่มาก่อนและหลังอย่างไร รายวิชาเหล่านี้จะเน้นว่าการอ่านเป็นขบวนการของการค้นหาความหมายจากสิ่งที่เราอ่าน ซึ่งทั้งนิสิตต้องศึกษาว่า ผู้เขียนใช้ไวยากรณ์และศัพท์มาประกอบกับกฎเกณฑ์ที่ใช้ในการสื่อสารเพื่อความเข้าใจอย่างไร จึงทำให้เกิดเป็นเนื้อความให้เราอ่าน¹

¹ ผู้เขียนถ่ายทอดความมาจากคำว่า linguistic conventions และ rhetorical conventions ของ Widdowson (*Explorations in Applied Linguistics*), 1979 (หน้า 188-9)

ในภาคที่ 2 ของนิตยสารปีที่ 2 สถาบันภาษามุ่งสอนทักษะด้านการเขียน เดิมทีเดียว การสอนภาษาอังกฤษทั่วไป (TEFL หรือ TESL – General English) จะสอนการเขียนใน ลักษณะที่ว่า ครูจะมอบหมายให้ผู้เรียนไปเขียนความเรียงภาษาอังกฤษเรื่องใดเรื่องหนึ่งก็ได้ตามที่ ตนเองสนใจ แล้วนำมาส่งครู ครูก็จะตรวจแก้ไขแล้วส่งคืน (ซึ่งตามปกติแล้วจะมีที่ผิดมากมาย ทั้งทางด้านไวยากรณ์ การใช้ศัพท์ และการเรียบเรียงความคิด) การเขียนแบบนี้จัดเป็นแบบ free writing หรือ creative writing ซึ่ง Allen และ Widdowson เห็นพ้องกันว่า เทคนิคนี้ไม่มีประโยชน์นัก การสอนการเขียนในลักษณะ academic writing เขากล่าวว่า

“Creative writing clearly has a general educational value, but its usefulness is limited in that it tends to produce an intensely personal style, in fact a type of literature, which has little or no social function

(Brumfit & Johnson (eds.), – 2979 หน้า 136)

นอกจากนี้ Allen และ Widdowson ยังได้กล่าวต่อไปว่าทักษะการเขียนแบบ academic writing หรือ institutional writing นี้เป็นทักษะที่ต้องการการสอนที่มีแบบแผน เพื่อผู้เรียนจะได้เรียนรู้ลักษณะเฉพาะของการเขียนดังกล่าว และฝึกฝนโดยอาศัยตำราเรียนที่สร้างขึ้นเพื่อสร้างเสริม ทักษะด้านนี้โดยเฉพาะให้แก่ผู้เรียน

จากที่กล่าวมาแล้วพอจะสรุปความคิดหลักอันเกี่ยวกับการเขียนได้ 2 ประการคือ

1. การเขียนเป็นทักษะที่ต้องการการสอนอย่างมีแบบแผนและเป็นขั้นตอน ผู้สอนจะ คิดสรุปง่าย ๆ ไม่ได้ว่า ถ้าผู้เรียนมีความรู้ทางด้านไวยากรณ์ ศัพท์ และสามารถเขียนประโยค ภาษาอังกฤษได้แล้ว ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถเขียนความเรียงได้ด้วย นักภาษาศาสตร์หลายท่าน เช่น Wilkins, Van Ek และ Del Hymes เห็นพ้องกันว่า ‘rules of use’ (ความรู้ด้านการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสาร) เป็นสิ่งที่ครูต้องเน้น ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่า (ความรู้ด้านไวยากรณ์และศัพท์) ‘rules of usage’ เพราะ

“...In actual use of language people do not just produce sentences, but express concept and fulfil communicative functions in so doing.”

(Widdowson, 1979 หน้า 252–3)

กล่าวโดยสรุปผู้เรียนต้องได้รับการฝึกฝนให้เรียบเรียงความคิดต่าง ๆ (ที่จะออกมาใน รูปประโยค) เพื่อประกอบกันเป็นเนื้อความที่เป็นที่ยอมรับในกลุ่มเจ้าของภาษา ซึ่งเป็นลักษณะ ของ language in use และในขณะเดียวกันด้าน usage ก็ต้องได้รับการเอาใจใส่ไปพร้อม กัน ๆ ด้วย แต่การเรียนการสอนภาษาแบบเดิมเน้นแต่ด้าน usage เป็นสำคัญเพียงอย่างเดียว

2. เพราะการเขียนเป็นการสื่อความคิอย่างหนึ่ง เกิดจากการที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารกับผู้อ่าน ดังนั้นการสอนการเขียนที่นับว่าน่าจะมีผลดีที่สุดควรเป็นการสอนโดยยึดการสอนแบบสื่อความหมาย (communicative approach) ซึ่งเน้นทั้งด้านรูปและหน้าที่ของภาษาเป็นหลัก Wilkins กล่าวถึงประเด็นนี้ว่า

“The advantage of the national syllabus (ในแนวของ communicative approach) is that it takes communicative facts into account from the beginning without losing sight of grammatical and situational factors.....”

(Wilkins, 1976 หน้า 19)

และ

“The whole basis of a notional approach to language teaching derives from the conviction that what people want to do through language is more important than mastery of the language as an unapplied system.....”

(Wilkins, 1979 หน้า 42)

การสอนการเขียนในลักษณะนี้จึงมุ่งสร้าง ‘Writing virtues’ ให้ผู้เรียน (Johnson, 1977) ซึ่งในความคิดของ Johnson แล้วประกอบไปด้วยความรู้เรื่องรูปและหน้าที่ของภาษา (forms and functions) และยังเป็น การเขียนในระดับความเรียงแล้ว ผู้เรียนควรได้รับการสอนเรื่อง cohesion และ coherence¹ ซึ่งสำคัญมากเมื่อพูดถึงทักษะการเขียน เขากล่าวว่า

¹ cohesion และ coherence ข้อความในภาษาในระดับที่สูงกว่าประโยคในระดับ text และ discourse จะต้องมามีลักษณะที่สำคัญ 2 อย่างคือ cohesion และ coherence Widdowson (1978) ได้อธิบายความหมายของคำว่า cohesion ว่า “..... the cohesion we have been considering can be described in terms of the formal (syntactic and semantic) links between sentences and their parts. The cohesion is avertly signalled.”

ในระดับของ Text เราอาจแสดงความสัมพันธ์ของประโยคต่าง ๆ ได้ทั้งทางด้านไวยากรณ์และความหมาย Halliday และ Hasan (1976) ได้แบ่ง cohesion ออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ grammatical cohesion ซึ่งประกอบไปด้วย reference, substitution, ellipsis และ conjunction และ lexical cohesion แต่ถ้าวัดพิจารณาข้อความในภาษาอกระดับหนึ่งที่สูงขึ้นไปเป็นระดับ discourse เราก็คงคิดว่าแต่ละประโยคในข้อความนั้นมีหน้าที่อย่างไรและสื่อความหมายอะไร Widdowson (1978) อธิบายความหมายของ coherence ว่าเป็น ‘the relationship between illocutionary act’s ซึ่งอาจมีเครื่องหมายเห็นได้ชัด (covert) หรือเครื่องหมายไม่ปรากฏชัด (covert) ก็ได้ ในขณะที่ cohesion มีเครื่องหมายเห็นได้ชัดเช่นการใช้ he แทนนามที่มาก่อนหน้า coherence เป็นเรื่องของการตีความหมายของแต่ละประโยคที่มาประกอบกันเป็น discourse ว่าแต่ละประโยคทำหน้าที่ในการสื่อสารอย่างไร Widdowson ได้ยกตัวอย่างบทสนทนาสั้น ๆ ต่อไปมาเป็นตัวอย่างประกอบตัวอย่างหนึ่งในการอธิบายเรื่อง coherence :

“..... The student has to know not only how to write grammatically correct sentences, but also how to make those sentences perform functions. In most ESP contexts these will include such things as defining, classifying, comparing, contrasting, describing, and many others. We have to teach the student the linguistic means for doing these things. And at the paragraph level he has to know not only how to write cohesive texts, consisting of sentences which grammatically follow on from each other on the level of sense as well as grammar. This is not merely a linguistic virtue; it also requires a thoughtful approach to writing. The other virtues are, then, ‘using the language appropriately’ and ‘Writing coherently’.....”

ต่อจากนั้นผู้เขียนจะกล่าวถึงลักษณะที่สำคัญบางประการของบทเรียน WEAP พร้อมทั้งยกตัวอย่างจากตำราเรียนมาประกอบคำอธิบาย

1. เพราะการจัดทำบทเรียนยึดหลัก analytic approach (Wilkins, 1976) ความสำคัญจึงอยู่กับประเด็นที่ว่า คนเราใช้ภาษาเพื่ออะไร ในลักษณะของ academic language ได้มีการรวบรวม function ของภาษาไว้เป็นกลุ่มใหญ่ๆ หลายกลุ่ม อาทิเช่น การใช้ภาษาเพื่อ classify และ define เมื่อเป็นเช่นนี้บทเรียน WEAP จึงสอนการเขียนตาม types of functions เช่น บทที่ 1 ของตำราเรียนเล่มที่ 1 เน้นเรื่อง exemplification บทที่ 2 เน้นเรื่อง comparison (similarity และ difference) ในแต่ละบทผู้เรียนจะได้เรียนรู้ว่าในภาษาอังกฤษมีวิธีการ exemplify หรือ compare อย่างไร อาทิย่เครื่องมือทางภาษา (linguistic means) อะไร แต่ในความเป็นจริงแล้วการเขียนความเรียง ไม่ว่าจะมีความยาวเท่าไรก็ตามให้ประกอบไปด้วยประโยคที่มี function เดียวกันหมดย่อมเป็นไปไม่ได้ ดังนั้น แต่ละบทเรียนจึงสอนหลายๆ อย่าง

A : That's the telephone

B : I'm in the bath

A : OK.

เมื่อมีการตีความประโยคแต่ละประโยคที่ใช้ในแง่ของการสื่อสาร จะเห็นว่าประโยคแรกของบทสนทนาเป็นประโยคของ A ขอให้ B รับโทรศัพท์ แต่ B ให้เหตุผลว่าตัวเองทำตามคำขอร้องไม่ได้เพราะตัวเองอยู่ในห้องน้ำ A ก็ยอมรับว่าเข้าใจเหตุผลของ B และจะรับโทรศัพท์เอง สำหรับในการเขียนก็เช่นกัน ผู้เรียนต้องรู้ว่าประโยคต่างๆ ที่มาประกอบกันเป็น discourse นั้นมีหน้าที่ในการสื่อสาร และจะนำมาประกอบกันได้ในหลายๆ ลักษณะเพื่อใช้เป็นหน่วยในการสื่อสารที่รับที่ยอมรับ (acceptable unit of communication) ผู้รู้ด้านภาษาเห็นพ้องกันว่า ผู้เรียนภาษาต้องได้รับการสอนและฝึกฝนเรื่อง cohesion และ coherence เป็นอย่างดี

ไปพร้อมๆ กัน เช่นในบทที่ 1 ผู้เรียนจะได้เห็นและฝึกการเขียน paragraph ที่ประกอบไปด้วย ประโยคที่มี function ต่างๆ กัน เช่น listing (in chronological order) หรือในบทที่ 4 บาง paragraph จะประกอบด้วยประโยคที่ทำหน้าที่แสดง cause และ result, classify และ exemplify อีกประการหนึ่งที่บทเรียนพยายามเน้นคือ เรื่องการเรียบเรียงความคิดใน ความเรียง ให้เป็น acceptable unit of communication เมื่อผู้เรียนอ่าน model paragraph ที่เรายกให้ดูเป็น ตัวอย่างแล้ว ก็จะมีคำถามเกี่ยวกับเรื่อง function ของแต่ละประโยค เพื่อเตือนให้ผู้เรียนนึกอยู่เสมอว่า ภาษามีหน้าที่และใช้เพื่อการสื่อความคิด บางครั้งอาจจะให้ผู้เรียนวิเคราะห์โครงสร้างของ ความเรียงตัวอย่างทางการเรียบเรียงความคิด หรือให้ข้อมูล (information) ในรูปไคอะแกรม แสดงโครงสร้างซึ่งประกอบด้วย function ต่างๆ ที่ต้องการให้ผู้เรียนนำมาประกอบกันเป็น ความเรียงเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจประเด็นนี้ ผู้เขียนขอยกบทเรียนบางตอนมาเป็นตัวอย่าง

SECTION TWO : DEFINITION AND DESCRIPTION (I)

PART I

Read the following paragraph

1 : 1

Families are social groups whose members are related to each other by birth or marriage. They may be organised in various ways. An 'extended' family, for example, consists of at least grandparents, parents and children. A 'nuclear' family consists of only a mother, father and any unmarried children. However they are organised, these social groups have two main functions : firstly, to produce and socialize children, and, secondly, to provide physical and emotional security for their members.

1. What kind statement does the writer make in the first sentence?
2. What kind of statement does he make in the second sentence?
3. What does the writer do in the third and fourth sentences?
4. What is the purpose of the final sentence of the paragraph?

ลักษณะสำคัญอีกประการหนึ่งของบทเรียนที่จัดทำโดยยึดหลัก analytic approach คือ บทเรียนจะมีการพัฒนาแบบ cyclic หรือ spiral กล่าวคือ สิ่ง que ผู้เรียนพบแล้วในบทเรียนแรก ๆ จะปรากฏอีกในบทเรียนต่อไป แต่จะอยู่ในบริบท (context) ที่ต่างจากเดิมหรือซับซ้อนยากกว่า

PART II

Look at the following paragraph outline

DEFINITION	: Term-lineages Class-social groups Defining characteristics - their members are related to each other by birth
STATEMENT OF CLASSIFICATION	: There are various kinds of lineages.
TYPE 1	: small lineages eg. a father and his children
TYPE 2	: extended lineages eg. a man, his brothers and sisters, their children and their children's children
FUNCTIONS	: to promote the interests of the group ; and to provide a context for the political socialization of the young

1. Use the above outline to write a paragraph about lineages. Use text 1 : 1 as a model. Write a first version in rough. Check this with your friends and teacher. When you are satisfied, write your final version below.

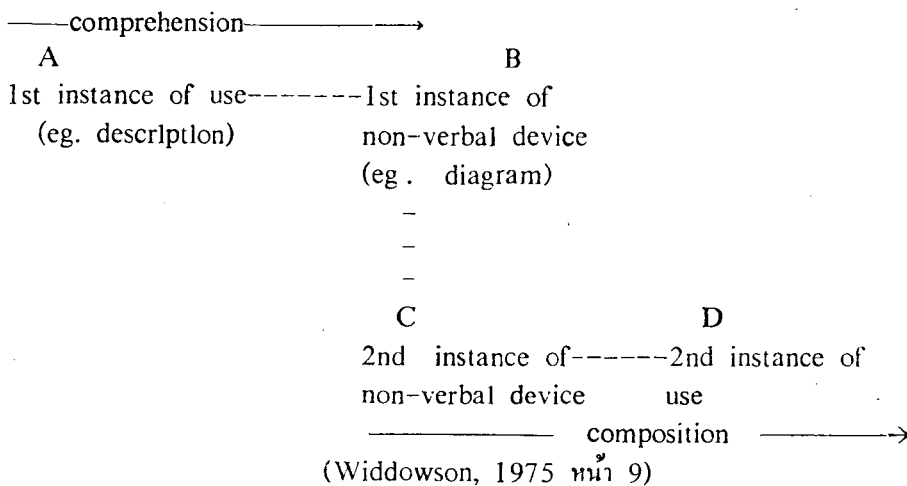

คิม เช่น classification จะถูกกล่าวถึงในบทแรกๆ แล้วจะมีการถึง function นี้อีกในบทหลังๆ ประกอบกับ exemplification และ comparison

2. ลักษณะที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ มีการนำเอา non-verbal device เช่น ไดอะแกรม มาประกอบเป็นเครื่องช่วยในการเข้าใจการเรียบเรียงความคิดของ model paragraph และช่วยในการให้ข้อมูล สำหรับแบบฝึกหัดการเขียน Widdowson (1975) กล่าวว่า การนำเอา process of information transfer ซึ่งอาศัย non-verbal device ต่างๆ มาใช้จะช่วยทั้งทางด้าน comprehension และ composition ถ้าจะอธิบายลักษณะบทเรียน WEAP ในเชิงสัมพันธ์กับความคิดของ Widdowson จะพบว่ากรณีที่เรานำให้ผู้เรียนอ่าน model paragraph A แล้วถ่ายทอดข้อมูล ออกมาในรูป non-verbal device ในครั้งที่ 1 นั้นเป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนทั้งทางด้านเนื้อหาและหน้าที่ของภาษา ขึ้นต่อมาเราก็จะให้ non-device ชุดที่ 2 แก่ผู้เรียน เช่น ให้ข้อมูลในรูปของไดอะแกรมที่เน้นเรื่องหน้าที่ของภาษาค้วย แล้วให้ผู้เรียนถ่ายทอดข้อมูล นั้นออกมาเป็นความเรียงโดยอาศัย model paragraph A เป็นตัวอย่างของการเขียนขึ้นก่อนหน้านั้นจะช่วยทางด้าน composition Widdowson ได้แสดงความคิดของเขาเกี่ยวกับเรื่องนี้ โดยอาศัยไดอะแกรมข้างล่าง

และเพื่อประกอบคำอธิบายข้างต้นขอยกตัวอย่างจาก WEAP มาประกอบเป็นสังเขป

SECTION FOUR : THE CLASSIFICATION OF CAUSES AND RESULTS**PART I**

Read the following text and then do the tasks that follow it.

4:2   The present population boom is largely due to improved public health measures. These measures have been of two kinds : preventive and curative. Preventive measures include improvements in the supply of drinking water and in sewage and drainage systems. As a result of such measures, diseases are less likely to be caught and spread. Vaccination programs have had a similar effect.

            Curative measures include the training of larger numbers of qualified medical staff and the building of more hospitals and clinics, so that more people can have proper medical treatment when they fall ill. Both kinds of measures result in people living longer, and having more children to survive them.

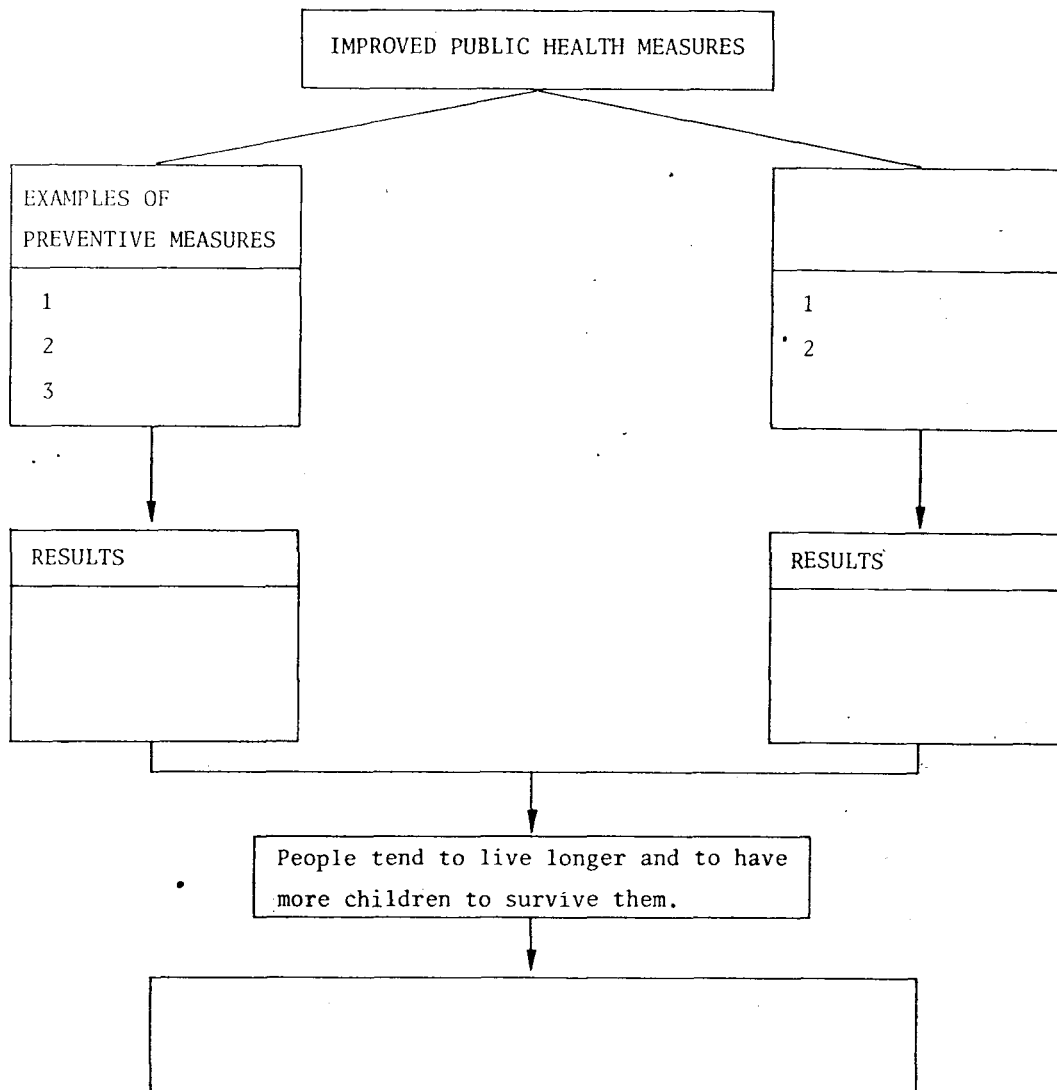
(1st instance of use -- classification of causes and results)

CLASSIFICATION OF CAUSES & RESULTS

Part II

Complete the following diagram, which summarizes the information in text 4 : 2.

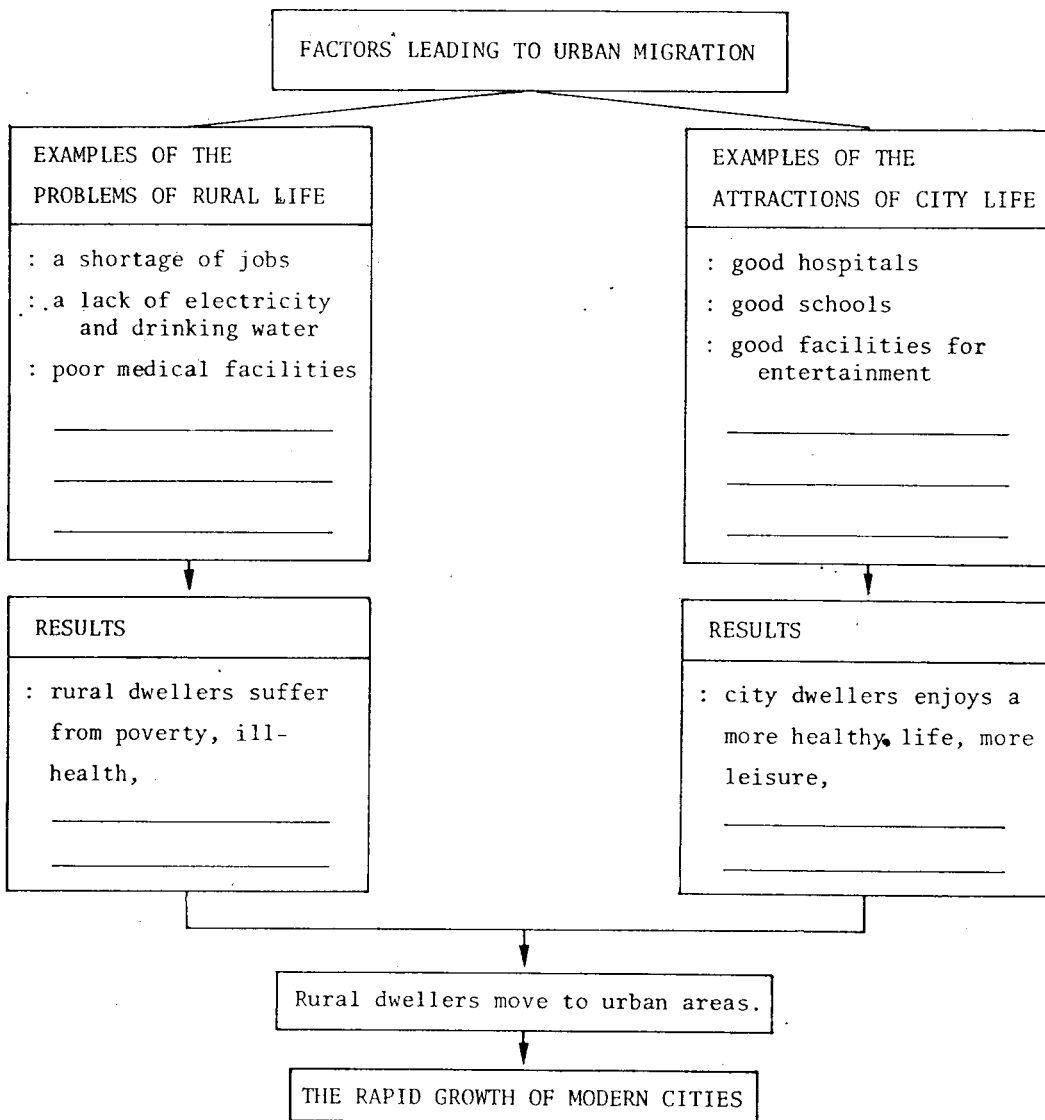

Part III

Now consider the rapid growth of modern cities. This growth is largely due to urban migration and the reasons for it can be classified under two headings :

- (i) the problems of rural life ; and
- (ii) the attractions of city life.

1. The diagram below gives examples of factors which lead to urban migration and examples of their immediate results. Discuss these with your friends and teacher and then write down further examples and results in the boxes.

(2nd instance of non-verbal device)

CLASSIFICATION OF CAUSES & RESULTS

2. Now use the information opposite to write a two-paragraph text. Use text 4 : 2 as a model. Write a first version in rough. Check this with your friends and teacher. When you are satisfied, write your final version below. An opening sentence for the first paragraph has been given to help you.

The rapid growth of modern cities is largely due to urban migration.

---

3. ถึงแม้เราจะตระหนักดีว่า การเขียนเป็นขบวนการของความคิด เราก็ได้นำวิธีการสอนการเขียนแบบ guided composition มาใช้ (Tongue & others, 1976) คือ มีการให้ตัวอย่างและข้อมูลเพื่อใช้ในการเขียนแก่ผู้เรียน ทั้งนี้เพราะเหตุผลหลายประการ ประการแรกทีเดียว เพราะเราต้องการเน้นสอนทางด้านการเรียบเรียงความคิดให้เป็นหน่วยของภาษาเพื่อการสื่อสารที่เป็นที่ยอมรับ (acceptable unit of communication) เป็นสำคัญ คือให้ความเรียงมีทั้ง cohesion และ coherence การที่จะให้ผู้เรียนคิดหาข้อความมาเขียนด้วยเป็นการยาก และถ้าเราจะทำเช่นนั้นเราก็จะมี topic ในการเขียนจำกัดมาก อีกทั้งจะเป็นการเสียเวลาในการเรียนการสอนจริง ๆ มาก

เพราะผู้สอนต้องเสียเวลาสำหรับ brainstorming และต้องพยายามชี้แนะผู้เรียนมาก ซึ่งจะทำให้การเรียนการสอนไม่อาจบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ได้ เหตุผลที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ เราแน่ใจว่าทักษะด้านการเขียนของผู้เรียนดีกว่าทักษะด้านอื่น โดยเฉพาะทักษะด้านการอ่านมาก ผู้เรียนจึงต้องการการชี้แนะพอสมควร เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่า ตนเองก็อาจเขียนความเรียงภาษาอังกฤษได้ ถ้าศึกษาตัวอย่างการเขียนและข้อมูลทีให้อย่างดี พร้อมทั้งต้องระวังการใช้ภาษา ระดับ usage ให้ถูกต้องด้วย

4. ส่วนหนึ่งของการช่วยให้ผู้เรียนสามารถเขียนความเรียงภาษาอังกฤษตามแบบที่ต้องการได้ อยู่ที่การให้ตัวอย่างการเขียนในลักษณะ model paragraph ซึ่ง paragraph เหล่านี้ผู้เขียนได้ คัดแปลงให้ง่าย (simplify) แล้ว เพื่อให้ผู้เรียนเห็นหน้าที่ของแต่ละประโยคชัดเจนว่าแต่ละประโยค มาประกอบกันเป็น unit of communication อย่างไร ผู้อ่านบางคนอาจคิดว่า การใช้ตัวอย่าง การเขียนที่ผ่านขบวนการนี้จะขาดลักษณะที่เรียกว่า authenticity ของภาษา Widdowson ได้กล่าว ถึงเรื่อง Authenticity of language data และ Simplification for use ไว้อย่างน่าสนใจใน *Explorations in Applied Linguistics* หน้า 164-201 เขาเน้นว่าการทำภาษาให้ง่ายเพื่อให้ เหมาะสมที่จะใช้ในการเรียนการสอนนี้มีประโยชน์มาก เพราะจะทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และพัฒนา ความสามารถของตน จนในที่สุดสามารถ 'handle' ภาษาที่ใช้จริงได้ ตัวผู้เขียนเห็นด้วยกับ Widdowson ในเรื่องนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสภาพการณ์ที่ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง แต่ในสภาพการเรียนการสอนภาษาในประเทศเรา ไม่ว่าจะ เป็นทักษะใด การสอนให้ถึงระดับที่ ผู้เรียนจะมีความสามารถขนาด near-native นั้น คงจะยากมาก แต่การใช้เทคนิคนี้ก็น่าจะช่วย ให้ผู้เรียนมีความสามารถ ใช้ภาษาในการศึกษาวิชาเฉพาะของตนต่อไปได้ในอนาคต เกี่ยวกับการ ใช้ตัวอย่างการเขียนนี้ มีจุดสำคัญที่ผู้เขียนต้องเน้นก็คือ ผู้สอนภาษาต้องระลึกอยู่เสมอว่า ความ สามารถทางด้าน production ของผู้เรียนต่ำกว่าความสามารถด้าน recognition มาก การให้ model การเขียนที่อยู่ในระดับความสามารถของผู้เรียน เพื่อนำมาประยุกต์ข้อมูล (data) ชุดใหม่ ในลักษณะของตัวอย่างได้จึงเป็นสิ่งสมควรทำ และควรเป็นสิ่งที่มีความสำคัญไม่น้อย เพื่อประกอบ คำอธิบายนี้ ขอให้ผู้อ่านย้อนไปดูตัวอย่างความเรียงที่ผู้เขียนยกมาประกอบข้ออื่น ๆ ข้างหน้า

ในตอนท้ายของบทความนี้ผู้เขียนขอกล่าวถึงปัญหาบางประการที่โต้เกิดขึ้น หรืออาจ เกิดขึ้นในการสอน คือ บทเรียนบางตอนไม่อาจดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้ทั้งนี้เพราะเนื้อหา หรือหัวข้อเรื่องที่ให้เขียนไม่อยู่ในความสนใจของผู้เรียน

ในฐานะที่เป็นผู้ร่วมทำตัวเราชุดนี้ ผู้เขียนก็เคยลำบากใจเรื่องการหาหัวเรื่องมาทำแบบฝึกหัดการเขียน ที่มีลักษณะเป็นวิชาการหรือกึ่งวิชาการ หรืออยู่ในแวดวงของประสบการณ์ของผู้เรียน และน่าสนใจด้วย ปัญหาอีกประการหนึ่งคือ แบบฝึกหัดบางแบบฝึกหัดมีระดับของการควบคุม (level of control) สูงมาก ทำให้ผู้เรียนเบื่อเพราะได้แต่ลอกข้อมูลที่ให้มาเรียบเรียงกันโดยใช้ marker แบบที่ใช้ในตัวอย่างเท่านั้น ปัญหาเหล่านี้ผู้เขียนคิดว่าไม่ได้มีเหตุอยู่ที่ตัวบทเรียนอย่างเดียว แต่อยู่ที่การที่ผู้สอนมีผู้เรียนอยู่ในความรับผิดชอบมาก และมีเวลาจำกัด เมื่อเป็นเช่นนั้นผู้สอนจึงมักให้ผู้เรียนช่วยกันทำ blackboard composition ในชั้นเสียเป็นส่วนใหญ่ หรือเขียนเลียนแบบตัวอย่างโดยตรง ๆ เพื่อจะได้ไม่ต้องเก็บมาตรวจ ซึ่งเป็นงานที่ต้องใช้เวลามาก ลักษณะนี้เหมือนกับว่า ผู้สอนไม่ได้เสริมสร้างให้เกิด creativity ในตัวผู้เรียน เมื่อเป็นเช่นนั้นหลายครั้งเข้า ผู้เรียนอาจเกิดจากความเบื่อหน่ายเพราะไม่ได้มีโอกาสเขียนความเรียงที่อาจเรียกว่าเป็นของตัวเอง (การที่มีข้อมูลชุดเดียวกันไม่ได้หมายความว่า จะเขียนออกมาเป็นความเรียงได้แบบเดียวเท่านั้น ผู้เขียนหลายคนอาจใช้ต่างกันได้ ซึ่งมีผลต่อการเรียบเรียงประโยค และความคิดในความเรียง) ปัญหานี้อาจแก้ไขได้เป็นบางส่วน ถ้าผู้สอนจะมีผู้เรียนในความดูแลน้อยกว่านี้ พยายามให้แต่ละคนได้ลองเขียนตามแบบที่ตนต้องการบ้าง โดยวิธีการนี้ผู้เรียนจะได้ทดลองใช้สิ่งที่ตนอยากใช้ เป็นการเรียนรู้โดยวิธี trial and error ซึ่งนับได้ว่าเป็นการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพกว่าการที่เขียนตามตัวอย่างทุกอย่าง ทั้งยังเป็นการช่วยลดความเบื่อหน่ายในการเรียนด้วย

กล่าวโดยสรุปแล้ว รายวิชาการเขียนสำหรับสาขาวิชาอื่นแสดงให้เห็นความพยายามที่จะสอนภาษาในลักษณะของ language in use โดยยึดเอาแนวการสอนแบบสื่อความหมาย (communicative approach) เป็นหลัก รายวิชานี้มิได้เน้นสอนเรื่องการเขียนประโยคภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามไวยากรณ์ แต่เน้นว่า การเขียนเป็นขบวนการของการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ดังนั้น แต่ละประโยคที่เขียนลงไป (ซึ่งแน่นอนต้องถูกต้องในระดับของการใช้ด้วย) ต้องมีหน้าที่และความหมาย และที่สำคัญก็คือ ประโยคแต่ละประโยคต้องมีความสัมพันธ์กันในเชิงความหมายเมื่อมารวมกันแล้วจะเกิดเป็นหน่วยที่ใช้สื่อสารซึ่งเป็นที่ยอมรับ (acceptable unit of communication) รายวิชานี้พยายามเน้นสอนลักษณะดังกล่าวโดยนำเอาวิธีการต่าง ๆ มาประกอบกัน เช่น การใช้วิธีสอนการเขียนแบบ guided composition การใช้ non-verbal device เพื่อช่วยในการเขียนทางด้านเนื้อหาและความเข้าใจเรื่องหน้าที่ของภาษา และการใช้วิธีการทำภาษาให้ง่าย (simplification of language data for use) เพื่อนำมาเป็นตัวอย่างของการเขียน

หนังสืออ้างอิง

- Allen, J.P.B. and H.G. Widdowson. Teaching the Communicative Use of English
In : C.J. Brumfit and K. Johnson (eds.) *The Communicative Approach to
Language Teaching*. Great Britain, Morrison & Gibb Ltd., 1979.
- Chulalongkorn University Language Institute. *Writing English for Academic
Purposes* Book I and Book II. Bangkok, Chulalongkorn University Press,
1980-1.
- Halliday, M.A.K. and Ruqiyah Hasan. *Cohesion in English*. Longman, London,
Group Ltd., 1976.
- Johnson, Keith. Teaching Virtuous Writing.. In : Susan Holden (ed.) *English for
Specific Purposes*. Loughborough, Modern English Publications Ltd., 1977,
pp. 17-9.
- Tongue, R.K. and others. *Controlled and Guided Composition*. RELC Occasional
Papers 3; Singapore, Singapore University Press, 1976.
- Widdowson, H.G. EST in Theory and Practice In : *English for Academic Study
with special reference to Science and Technology : Problems and
Perspectives*. An ETIC Occasional Paper, London, The British Council, 1975.
- Widdowson, H.G. *Explorations in Applied Linguistics*. Great Britain, Morrison &
Gibb, Ltd., 1979.
- Widdowson, H.G. *Teaching Language as Communication*. Great Britain, OUP.,
1978.
- Widdowson, H.G. The Teaching of English as Communication In : C.J. Brumfit and
K. Johnson (eds.) *The Communicative Approach to Language Teaching*.
Great Britain, Morrison & Gibb Ltd., 1979.
- Wilkins, D.A. *Notional Syllabuses*. London, OUP., 1976.